សេចក្តីព្រាង

ច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ

មាតិកា

ជំពូកទី១. បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

ជំពូកទី២. អំពីចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ

ផ្នែកទី១÷ ប្រភេទចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ

ផ្នែកទី២÷ ចំណូលពីការចាត់ចែងទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ

ផ្នែកទី៣÷ ចំណូលពីសហគ្រាសសាធារណៈ ភាគកម្មសាធារណៈ និងអង្គភាពស្វ័យភាពហិរញ្ញវត្ថុដទៃទៀត

ផ្នែកទី៤÷ ចំណូលពីសេវាសាធារណៈ

ផ្នែកទី៥÷ ចំណូលពីការពិន័យនិងការដាក់ទណ្ឌកម្ម

ផ្នែកទី៦÷ ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធដទៃទៀត

ផ្នែកទី៧÷ លិខិតគតិយុត្តបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ

ជំពូកទី៣. ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច

ផ្នែកទី១÷ ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចថ្នាក់ជាតិ

ផ្នែកទី២÷ ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចថ្នាក់ក្រោមជាតិ

ផ្នែកទី៣÷ កិច្ចសហការអន្តរស្ថាប័ន

ជំពូកទី៤. ការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ

ផ្នែកទី១÷ ការរៀបចំគម្រោងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ

ផ្នែកទី២÷ ការអនុវត្តការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ

ផ្នែកទី៣÷ ការកត់ត្រាតាមដាន និងការធ្វើរបាយការណ៍

ផ្នែកទី៤÷ ប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ

ជំពូកទី៥. បំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ

ជំពូកទី៦. ការដោះស្រាយវិវាទ

ជំពូកទី៧. អធិការកិច្ច និងសវនកម្ម

ជំពូកទី៨. ការត្រួតពិនិត្យវាយតម្លៃ

ជំពូកទី៩. ការលើកទឹកចិត្តនិងការដាក់ទណ្ឌកម្ម

ផ្នែកទី១÷ ការលើកទឹកចិត្ត

ផ្នែកទី២÷ ការដាក់ទណ្ឌកម្ម

ជំពូកទី១០. ទោសប្បញ្ញត្តិ

ជំពូកទី១១. អន្តរប្បញ្ញត្តិ

ជំពូកទី១២. អវសានប្បញ្ញត្តិ

ច្បាប់

ស្តីពី

ការគ្រប់គ្រងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ

ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា១.-

ច្បាប់នេះ មានគោលបំណងគ្រប់គ្រងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ សម្រាប់ជាចំណូលថវិកាជាតិ ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ស័ក្តិសិទ្ធិភាព តម្លាភាព គណនេយ្យភាព និងសង្គតិភាព ដោយកំណត់ក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ ស្ថាប័នជាគោលយន្តការ វិធាន និងនីតិវិធីនៃការគ្រប់គ្រងការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធគ្រប់ប្រភេទ សំដៅចូលរួមចំណែកបម្រើឧត្តមប្រយោជន៍នៃការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

មាត្រា២.-

ច្បាប់នេះ ជាច្បាប់គោល មានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធគ្រប់ប្រភេទ ដែលអនុវត្តដោយក្រសួង ស្ថាប័ន អង្គភាពសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែល រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ គ្រឹះស្ថានសាធារណៈរដ្ឋបាល សហគ្រាសសាធារណៈ ក្រុមហ៊ុនចម្រុះដែលរដ្ឋមានភាគកម្មសាធារណៈជាចំនួនភាគតិច អង្គភាពស្វ័យភាពហិរញ្ញវត្ថុដទៃទៀត និងភាគីឯកជនពាក់ព័ន្ធ ដែលស្ថិតក្រោមអធិបតេយ្យភាព និង/ឬយុត្តាធិការនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

មាត្រា៣.-

បច្ចេកសព្ទសំខាន់ៗដែលប្រើក្នុងច្បាប់នេះ មាននិយមន័យកំណត់ក្នុងសទ្ទានុក្រម ដែលជាឧបសម្ព័ន្ធនៃច្បាប់នេះ។

ជំពូកទី២
អំពីចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ
ផ្នែកទី១
ប្រភេទចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ

មាត្រា៤.-

ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវបានបែងចែក ដូចខាងក្រោម៖

១-ចំណូលពីការចាត់ចែងទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ

២-ចំណូលពីសហគ្រាសសាធារណៈ ភាគកម្មសាធារណៈ និងអង្គភាពស្វ័យភាពហិរញ្ញវត្ថុដទៃទៀត

៣-ចំណូលពីសេវាសាធារណៈ

៤-ចំណូលពីការពិន័យនិងការដាក់ទណ្ឌកម្ម

៥-ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធដទៃទៀត។

ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ដែលជាប្រភេទចំណូលថ្មី ក្រៅពីប្រភេទចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធខាងលើ ត្រូវកំណត់ ដោយច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងប្រចាំឆ្នាំ។

ផ្នែកទី២
ចំណូលពីការចាត់ចែងទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ

មាត្រា៥._

ចំណូលពីការចាត់ចែងទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ មានជាអាទិ៍៖

១-ចំណូលពីការលក់ ការដូរ ទ្រព្យសម្បត្តិឯកជនរបស់រដ្ឋ

២-ចំណូលពីការជួលទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ

៣-ចំណូលពីសម្បទានសេវាសាធារណៈ

៤-ចំណូលពីធនធានធម្មជាតិ

៥-ចំណូលផ្សេងៗទៀតដែលមានចែងក្នុងលិខិតគតិយុត្តបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ។

មាត្រា៦._

ចំណូលពីការលក់ ការដូរទ្រព្យសម្បត្តិឯកជនរបស់រដ្ឋ ជាចំណូលដែលទទួលបានមកពីការលក់ ការដូរទ្រព្យសម្បត្តិឯកជនរបស់រដ្ឋ ជាចលនទ្រព្យ និងអចលនទ្រព្យ។

ការលក់ ការដូរទ្រព្យសម្បត្តិឯកជនរបស់រដ្ឋ ត្រូវអនុវត្តតាមវិធាននិងនីតិវិធីដូចមានកំណត់ក្នុងច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

មាត្រា៧._

ចំណូលពីការលក់ ការដូរទ្រព្យសម្បត្តិឯកជនរបស់រដ្ឋ ជាចលនទ្រព្យ មានជាអាទិ៍៖

- ការលក់ឯកសារ ឬលតាប័ត្រ ឬលិខិតបោះពុម្ពផ្សេងៗ
- ផលបានពីការលក់ទ្រព្យសម្បត្តិកម្មេចកម្មី សត្វពាហនៈ
- ការលក់ផលិតផលកសិកម្ម
- ផលបានពីការជម្រះបញ្ជីទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋជាចលនទ្រព្យ
- ការលក់ចលនទ្រព្យ ដែលជាទ្រព្យសម្បត្តិឯកជនរបស់រដ្ឋដទៃទៀត។

មាត្រា៨._

ចំណូលពីការលក់ ការដូរទ្រព្យសម្បត្តិឯកជនរបស់រដ្ឋ ជាអចលនទ្រព្យ មានជាអាទិ៍៖

- ចំណូលពីការលក់ដី ឬប្រាក់លម្អៀងពីការដោះដូរដី និង/ឬសំណង់អគារ
- ផលបានពីការជម្រះបញ្ជីសារពើភណ្ឌទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋជាអចលនទ្រព្យដទៃទៀត។

មាត្រា៩._

ចំណូលពីការជួលទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ជាចំណូលដែលទទួលបានមកពីថ្លៃជួល ភាគចំណែក និងការបែងចែកផលចំណេញ ដូចមានចែងក្នុងកិច្ចសន្យា ឬកិច្ចព្រមព្រៀងនៃការជួលទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋជាចលនទ្រព្យ និង/ឬអចលនទ្រព្យដែលមានជាអាទិ៍៖

- ការជួលដីនិងអគារ
- ការជួលអគារ ឬសំណង់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្សេងៗ
- ការជួលសម្ភារៈបរិក្ខារ មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន និងគ្រឿងចក្រ
- ការជួលទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ជាចលនទ្រព្យ និងអចលនទ្រព្យ ដទៃទៀត។

ការជួលទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ត្រូវអនុវត្តតាមវិធាននិងនីតិវិធី ដូចមានកំណត់ក្នុងច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

មាត្រា១០.-

ចំណូលពីការជួលដី និងអគារ ជាចំណូលដែលទទួលបានមកពីការជួលដីទំនេររបស់រដ្ឋ ឬការជួលដីមានអគារដែលជាការជួលដីនិងអគារទាំងមូលរបស់រដ្ឋ។

មាត្រា១១.-

ចំណូលពីការជួលអគារ ឬសំណង់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្សេងៗ ជាចំណូលដែលទទួលបានមកពីការជួលផ្នែកនៃអគារ ឬសំណង់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្សេងៗ ជាអាទិ៍ ការជួលការិយាល័យ ការជួលអាហារដ្ឋាន កន្លែងផ្សព្វផ្សាយ កន្លែងលក់ដូរ ឬសំណង់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្សេងៗ។

មាត្រា១២.-

ចំណូលពីការជួលសម្ភារៈបរិក្ខារ មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន និងគ្រឿងចក្រ ជាចំណូលដែលទទួលបានមកពីការជួលសម្ភារៈ មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន និងគ្រឿងចក្ររបស់រដ្ឋ ជាអាទិ៍ បរិក្ខារបច្ចេកទេសនិងឧស្សាហកម្ម យានយន្ត ម៉ាស៊ីនស្ទូច ត្រាក់ទ័រ។

មាត្រា១៣.-

ចំណូលពីសម្បទានសេវាសាធារណៈ ចែកចេញជាចំណូលពីគម្រោងភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋនិងឯកជន និងចំណូលពីសម្បទានគ្រប់គ្រងសេវាសាធារណៈ ដែលមានដូចខាងក្រោម៖

ក. ចំណូលពីគម្រោងភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋនិងឯកជន ជាចំណូលដែលទទួលបានមកពីគម្រោងវិនិយោគ ដូចមានកំណត់ក្នុងលិខិតគតិយុត្តបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធពាក់ព័ន្ធនឹងការសាងសង់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ និង/ឬការផ្គត់ផ្គង់សេវាសាធារណៈ មានជាអាទិ៍៖

- ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនិងសេវាសាធារណៈបម្រើដល់វិស័យដឹកជញ្ជូននិងវិស័យភស្តុភារកម្ម មានជាអាទិ៍ផ្លូវថ្នល់ ស្ពាន ផ្លូវដែក អាកាសយានដ្ឋាន កំពង់ផែ ចំណតសាធារណៈ និងព្រែកជីក
- ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល
- ការផលិត ការបញ្ជូន និងការចែកចាយថាមពលអគ្គិសនី បំពង់បង្ហូរប្រេងនិងឧស្ម័ន និងសេវាសាធារណៈផ្សេងទៀត ក្នុងវិស័យរ៉ែនិងថាមពល
- ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្អាតនិងអនាម័យ ប្រព័ន្ធលូ ប្រព័ន្ធបង្ហូរទឹក ប្រព័ន្ធបូមស្តារប្រព្រឹត្តិកម្មទឹកកខ្វក់ ការគ្រប់គ្រងសំណល់ និងសេវាសាធារណៈផ្សេងទៀតបម្រើឱ្យកិច្ចគាំពារបរិស្ថាន
- ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនិងសេវាសាធារណៈពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យសុខាភិបាល វិស័យអប់រំ វិស័យការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ វិស័យទេសចរណ៍ វិស័យវប្បធម៌និងសិល្បៈ វិស័យកីឡា និងលំនៅឋានសង្គម
- ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យឧស្សាហកម្ម វិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកវិទ្យា និងនវានុវត្តន៍ មានជាអាទិ៍តំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស សួនបណ្តុំឧស្សាហកម្មធុនតូចនិងមធ្យម និងសួនបច្ចេកវិទ្យានិងនវានុវត្តន៍
- ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធពាក់ព័ន្ធនឹងសេវាមន្ទីរពិសោធន៍ ការគាំទ្រការកែច្នៃ ការរក្សាផលិតផល និងការជំរុញពាណិជ្ជកម្ម
- ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនិងសេវាសាធារណៈពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យកសិកម្មនិងប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ
- ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនិងសេវាសាធារណៈផ្សេងទៀតដែលច្បាប់ដោយឡែកអនុញ្ញាត។

វៀរលែងតែមានកំណត់នៅក្នុងច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន ចំណូលពីគម្រោងភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋនិងឯកជន មានរូបភាពជាភាគចំណែករបស់រដ្ឋដែលគិតជាភាគរយនៃចំណូលដុលតាមការព្រមព្រៀងរវាងភាគីរដ្ឋនិងដៃគូឯកជន។

ការគ្រប់គ្រងគម្រោងភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋនិងឯកជន ត្រូវអនុវត្តតាមវិធាននិងនីតិវិធី ដូចមានកំណត់ក្នុងច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

ខ.ចំណូលពីសម្បទានគ្រប់គ្រងសេវាសាធារណៈ ជាចំណូលដែលទទួលបានពីការប្រគល់សិទ្ធិជូនបុគ្គលឯកជនដើម្បីធ្វើអាជីវកម្មលើទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ឬសេវាសាធារណៈដែលពុំមែនជាសេវាអធិបតេយ្យរបស់រដ្ឋ តាមរយៈលិខិតគតិយុត្តបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ក្នុងគោលដៅបម្រើសេវាសាធារណៈជូនដល់សាធារណជន ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនិងស័ក្តិសិទ្ធិភាព ដែលមានជាអាទិ៍ ផ្សារ កំពង់ចម្លង ចំណតយានជំនិះ ចំណតជលយាន មជ្ឈមណ្ឌលបែងចែកផលនេសាទ សត្តឃាតដ្ឋាន អនាម័យសត្វ ទីកន្លែងដាក់សំរាម សេវាអនាម័យ និងការរៀបចំសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ វៀរលែងតែសេវាសាធារណៈដែលមានកំណត់ក្នុងចំណុច ក ខាងលើ។ ចំណូលនេះ ត្រូវបានកំណត់ក្នុងទម្រង់ជាការបែងចែកផល ដែលរដ្ឋនឹងទទួលបានចំណូលអាស្រ័យទៅតាមកំណើនអាជីវកម្មរបស់បុគ្គលឯកជន។

ការគ្រប់គ្រងសម្បទានគ្រប់គ្រងសេវាសាធារណៈ ត្រូវអនុវត្តតាមវិធាននិងនីតិវិធី ដូចមានកំណត់ក្នុងច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

មាត្រា១៤.-

ចំណូលពីសម្បទានគ្រប់គ្រងសេវាសាធារណៈ ត្រូវបានបែងចែកជាប្រភេទចំណូល ជាអាទិ៍ ដូចខាងក្រោម៖

- ចំណូលពីចំណតយានជំនិះ ជាចំណូលដែលទទួលបានមកពីការផ្តល់សិទ្ធិរបស់រដ្ឋលើការធ្វើអាជីវកម្មចំណតយានជំនិះគ្រប់ប្រភេទ ដូចជា រថយន្ត ម៉ូតូ កង់ ជូនដល់បុគ្គលឯកជន
- ចំណូលពីចំណតជលយាន ជាចំណូលដែលទទួលបានមកពីការផ្តល់សិទ្ធិរបស់រដ្ឋលើការធ្វើអាជីវកម្មទូក កាណូត កប៉ាល់ ការប្រើប្រាស់កំពង់ផែ ចំណតជើងទឹក ជូនដល់បុគ្គលឯកជន
- ចំណូលពីសត្តឃាតដ្ឋាន ជាចំណូលដែលទទួលបានមកពីកន្លែងធ្វើអាជីវកម្មពិឃាដសត្វនៅតាមសត្តឃាតដ្ឋាន
- ចំណូលពីការជួលកន្លែងលក់ដូរក្នុងផ្សារ ជាចំណូលដែលទទួលបានមកពីការជួលតូប រាន ស្តង់ កន្លែងលក់ដូរក្នុងផ្សារដទៃទៀត
- ចំណូលពីកំពង់ចម្លង ជាចំណូលដែលទទួលបានមកពីការបម្រើសេវាកម្មចម្លងអ្នកធ្វើដំណើរ សត្វពាហនៈ សម្ភារៈ និងយានយន្តគ្រប់ប្រភេទ នៅតាមកំពង់ដ ដទទឹង ដបណ្តោយដែលរដ្ឋបានកំណត់
- ចំណូលពីមជ្ឈមណ្ឌលបែងចែកផលនេសាទ ជាចំណូលដែលទទួលបានមកពីអាជីវកម្មដែលធ្វើការប្រមូលផ្តុំ និងបែងចែកការប្រើប្រាស់ផលនេសាទ ដែលរដ្ឋបានកំណត់
- ចំណូលពីភាស៊ីផ្សារ ជាចំណូលដែលទទួលបានមកពីការប្រមូលពីអាជីវករលក់ដូរក្នុងនិងក្រៅផ្សារដែលរដ្ឋបានកំណត់
- ចំណូលពីអនាម័យសត្វ ជាចំណូលបានពីការត្រួតពិនិត្យសុខភាពសត្វនៅសត្តឃាតដ្ឋាន ឬបានមកពីការត្រួតពិនិត្យអនាម័យសត្វតាមការដឹកជញ្ជូន នាំចេញ នាំចូល
- ចំណូលពីកន្លែងដាក់សំរាម ជាចំណូលបានពីការផ្តល់កន្លែងចាក់សំរាម សម្រាប់រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលប្រើប្រាស់ទីតាំង
- ចំណូលពីសេវាអនាម័យ ជាចំណូលបានមកពីកម្រៃសេវាប្រមូលសំរាមតាមលំនៅឋាន និងអាជីវកម្មដ្ឋានផ្សេងៗ
- ចំណូលពីសម្បទានដទៃទៀតរបស់រដ្ឋ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសេវាសាធារណៈ។

មាត្រា១៥._

ចំណូលពីធនធានធម្មជាតិ ជាចំណូលដែលទទួលបានមកពីការចាត់ចែងលើធនធានធម្មជាតិ ជាអាទិ៍ សម្បទានរ៉ែ ចំណូលពីប្រេងកាត សម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ច ផល-អនុផលព្រៃឈើ ផលពីនេសាទ ធនធានកម្រ និងធនធានធម្មជាតិដទៃទៀត តាមរយៈលិខិតគតិយុត្តបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ក្នុងទម្រង់ជាកម្រៃសួយសារ ឬការបង់ថ្លៃឈ្នួល ឬបុព្វលាភ ឬភាគចំណែករបស់រដ្ឋ ឬការបែងចែកផល ដោយអនុលោមតាមច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

មាត្រា១៦._

ចំណូលពីធនធានធម្មជាតិ ត្រូវបានបែងចែកជាប្រភេទចំណូល ជាអាទិ៍ ដូចខាងក្រោម៖

- ផលពីព្រៃឈើ មានជាអាទិ៍ ចំណូលពីការលក់ឈើឈរ សួយសារ និងបុព្វលាភ ផល-អនុផលព្រៃឈើ។
- ចំណូលពីប្រេងកាត មានជាអាទិ៍ ចំណូលពីការធ្វើអាជីវកម្មប្រេងកាតដោយរដ្ឋ ថ្លៃឈ្នួលផ្ទៃក្រឡាប្លុកប្រេងកាត ចំណូលពីសួយសារប្រេងកាត ចំណូលពីចំណែកផលប្រេងកាតរបស់រដ្ឋ និងប្រាក់រង្វាន់ចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងប្រេងកាត។
- ចំណូលពីសម្បទានរ៉ែ មានជាអាទិ៍ ចំណូលពីថ្លៃឈ្នួលផ្ទៃក្រឡាសម្រាប់ដំណាក់កាលស្វែងរុករករ៉ែនិងដំណាក់កាលធ្វើអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ ចំណូលទទួលបានពីសួយសារផលិតផលរ៉ែ និងភាគចំណែករបស់រដ្ឋពីការធ្វើអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ
- ចំណូលពីសម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ច ជាចំណូលបានមកពីកិច្ចសន្យានិងកិច្ចព្រមព្រៀងសម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ច
- ផលពីនេសាទ ជាចំណូលបានមកពីការជួលឡូតិ៍នេសាទ
- ចំណូលពីធនធានកម្រ មានជាអាទិ៍ ចំណូលពីប្រេកង់ស៍វិទ្យុ
- ចំណូលពីធនធានធម្មជាតិដទៃទៀត។

មាត្រា១៧._

វិធាននិងនីតិវិធីនៃការគ្រប់គ្រងចំណូលពីការចាត់ចែងទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

ផ្នែកទី៣

ចំណូលពីសហគ្រាសសាធារណៈ ភាគកម្មសាធារណៈ និងអង្គភាពស្វ័យភាពហិរញ្ញវត្ថុដទៃទៀត

មាត្រា១៨._

ចំណូលពីសហគ្រាសសាធារណៈ ភាគកម្មសាធារណៈ និងអង្គភាពស្វ័យភាពហិរញ្ញវត្ថុដទៃទៀត រួមមាន ចំណូលដែលទទួលបានមកពីការបង់៖

- ភាគលាភ ឬអតិរេកសាច់ប្រាក់
- ភាគលើសនៃទុនទំនេរ
- ការបង់សាច់ប្រាក់ និងសមមូលសាច់ប្រាក់ក្រោយពីសហគ្រាស និងអង្គភាពត្រូវបានរំលាយ។

មាត្រា១៩._

ការបង់ភាគលាភ ឬអតិរេកសាច់ប្រាក់ និងភាគលើសនៃទុនទំនេរ ត្រូវអនុវត្តតាមបែបបទនិងនីតិវិធីដែលកំណត់ក្នុងច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងសហគ្រាសសាធារណៈ ភាគកម្មសាធារណៈ និងអង្គភាពស្វ័យភាពហិរញ្ញវត្ថុដទៃទៀត។

មាត្រា២០.-

ក្នុងករណីច្បាប់ ឬលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនឹងការបង្កើតសហគ្រាសសាធារណៈ ឬអង្គភាពស្វ័យភាពហិរញ្ញវត្ថុដទៃទៀត ពុំបានចែងអំពីការកំណត់បែងចែកភាគលាភតាមអត្រាកំណត់គិតជាភាគរយនៃប្រាក់ចំណេញសុទ្ធ ឬអតិរេកទេនោះ សហគ្រាសសាធារណៈ ឬអង្គភាពស្វ័យភាពហិរញ្ញវត្ថុដទៃទៀត ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចបង់ភាគលាភ ឬអតិរេកសាច់ប្រាក់ ចូលថវិការដ្ឋយ៉ាងតិចចំនួន ១០% (ដប់ភាគរយ) នៃប្រាក់ចំណេញសុទ្ធ ឬអតិរេកសាច់ប្រាក់ បន្ទាប់ពីក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ឬគណៈគ្រប់គ្រងបានពិនិត្យនិងអនុម័តលើតុល្យការនិងគណនីលទ្ធផលនៃការិយបរិច្ឆេទ។

មាត្រា២១.-

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ មានសិទ្ធិសម្រេចក្នុងការកំណត់ឱ្យសហគ្រាសសាធារណៈ និងអង្គភាពស្វ័យភាពហិរញ្ញវត្ថុដទៃទៀត ធ្វើការបង់មួយចំណែក ឬទាំងអស់ នូវភាគលើសនៃទុនទំនេរ ចូលថវិកាជាតិ ក្នុងករណីពិនិត្យឃើញថា សហគ្រាសសាធារណៈ ឬអង្គភាពស្វ័យភាពហិរញ្ញវត្ថុណាដែល ពុំមានតម្រូវការចាំបាច់សម្រាប់វិនិយោគ ឬអភិវឌ្ឍសហគ្រាសសាធារណៈ ឬអង្គភាពស្វ័យភាពហិរញ្ញវត្ថុរបស់ខ្លួន។

មាត្រា២២.-

វៀរលែងតែមានបដិប្បញ្ញត្តិ ដែលចែងដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនឹងការរំលាយសហគ្រាសសាធារណៈ ក្រុមហ៊ុនចម្រុះដែលរដ្ឋមានភាគកម្មសាធារណៈជាចំនួនភាគតិច ឬអង្គភាពស្វ័យភាពហិរញ្ញវត្ថុដទៃទៀត សាច់ប្រាក់ និងសមមូលសាច់ប្រាក់ ឬសាច់ប្រាក់ និងសមមូលសាច់ប្រាក់ដែលជាចំណែករបស់ភាគីរដ្ឋ ត្រូវបង្វែរចូលគណនីទោលរតនាគារ។ រីឯទ្រព្យសកម្មដែលជាចលនទ្រព្យនិងអចលនទ្រព្យ ត្រូវបង្វិលចូលជាកម្មសិទ្ធិរបស់រដ្ឋវិញ ក្រោយពីបានធ្វើការជម្រះបញ្ជីតាមនីតិវិធីជាធរមាន និងស្របតាមលក្ខន្តិកៈរបស់សហគ្រាស ឬរបស់ក្រុមហ៊ុន ឬការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់អង្គភាពស្វ័យភាពហិរញ្ញវត្ថុដទៃទៀតនោះ។

មាត្រា២៣.-

សហគ្រាសសាធារណៈ ក្រុមហ៊ុនចម្រុះដែលរដ្ឋមានភាគកម្មសាធារណៈជាចំនួនភាគតិច និងអង្គភាពស្វ័យភាពហិរញ្ញវត្ថុដទៃទៀត ដែលយឺតយ៉ាវ ឬខកខានក្នុងការបង់ចំណូលចូលថវិការដ្ឋ ដូចមានចែងក្នុងផ្នែកទី៣ នៃជំពូកទី២ នៃច្បាប់នេះ នឹងត្រូវចាត់ទុកជាបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ ដូចមានកំណត់ក្នុងជំពូកទី៥ នៃច្បាប់នេះ។

ផ្នែកទី៤
ចំណូលពីសេវាសាធារណៈ

មាត្រា២៤.-

ចំណូលពីសេវាសាធារណៈ ជាចំណូលដែលប្រមូលបានពីការបង់កម្រៃនៃការប្រើប្រាស់សេវាសាធារណៈដោយរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលសម្រាប់សេវាបង់ថ្លៃរបស់រដ្ឋ។ ការផ្តល់សេវាសាធារណៈ និងការប្រមូលចំណូលពីសេវាសាធារណៈ ត្រូវបានអនុវត្តដោយក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ក្នុងគោលដៅបម្រើផលប្រយោជន៍ទូទៅ។

កម្រៃសេវាសាធារណៈ ជាកម្មវត្ថុដែលត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង ឬប្រធានស្ថាប័នសាមី។

មាត្រា២៥.-

សេវាសាធារណៈ ដែលផ្តល់ដោយក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវរៀបចំជាកម្រងសេវាសាធារណៈ និងផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈដោយមានរាយលម្អិតអំពីប្រភេទសេវា តម្លៃសេវា ឬតម្លៃអតិបរមានៃសេវា រយៈពេលអតិបរមា នៃការផ្តល់សេវា និងសុពលភាពនៃសេវាទៅតាមប្រភេទសេវាសាធារណៈនីមួយៗ។

មាត្រា២៦.-

សេវាសាធារណៈ អាចត្រូវបានផ្តល់ដោយភាគីឯកជន តាមរយៈកិច្ចសន្យាដែលធ្វើឡើងរវាងភាគីឯកជន និងក្រសួង ស្ថាប័ន ឬរវាងភាគីឯកជន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដោយមានការឯកភាពពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

មាត្រា២៧.-

វិធាននិងនីតិវិធីនៃការគ្រប់គ្រង និងចាត់ចែងចំណូលពីសេវាសាធារណៈ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

ផ្នែកទី៥
ចំណូលពីការពិន័យនិងការដាក់ទណ្ឌកម្ម

មាត្រា២៨.-

វៀរលែងតែការពិន័យនិងការដាក់ទណ្ឌកម្មពាក់ព័ន្ធនឹងចំណូលសារពើពន្ធ ចំណូលពីការពិន័យនិងការដាក់ទណ្ឌកម្ម រួមមានជាអាទិ៍ ចំណូលពីការផាកពិន័យ ចំណូលពីការផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ ចំណូលពីការរឹបអូសនិងផលពីការពិន័យផ្សេងៗ ដោយអនុលោមតាមច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន សម្រាប់ជាគុណប្រយោជន៍ដល់ថវិកាជាតិ។

មាត្រា២៩.-

ចំណូលពីការផាកពិន័យ ជាចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ដែលប្រមូលបានពីការពិន័យអន្តរការណ៍ចំពោះការប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន ការពិន័យជាប្រាក់ចំពោះការមិនគោរពតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងលិខិតគតិយុត្តបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធនានា រួមទាំងការប្រាក់លើទឹកប្រាក់ផាកពិន័យ ដែលអនុវត្តដោយក្រសួង ស្ថាប័ន និងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច។

មាត្រា៣០.-

ចំណូលពីការផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ ជាចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធដែលប្រមូលបានតាមរយៈសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការមានសមត្ថកិច្ច ចំពោះការប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងច្បាប់ និង/ឬលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

មាត្រា៣១.-

ចំណូលពីការរឹបអូស មានជាអាទិ៍៖

- ចំណូលពីការរឹបអូសប្រាក់កក់ ជាចំណូលដែលទទួលបានពីការរឹបអូសប្រាក់កក់នៃការដេញថ្លៃ និងប្រាក់កក់ធានាការអនុវត្តកិច្ចសន្យា
- ចំណូលពីការរឹបអូសទ្រព្យសម្បត្តិ ជាចំណូលដែលទទួលបានពីការរឹបអូសទ្រព្យសម្បត្តិជាហិរញ្ញវត្ថុពីបទល្មើស និងពីការចាត់ចែងទ្រព្យសម្បត្តិរឹបអូសជាចលនទ្រព្យនិងអចលនទ្រព្យពីបទល្មើស ជាអាទិ៍ បទល្មើសគ្រឿងញៀន បទល្មើសព្រៃឈើ និងបទល្មើសដទៃទៀត។

មាត្រា៣២.-

វិធាននិងនីតិវិធីនៃការគ្រប់គ្រងចំណូលពីការពិន័យនិងការដាក់ទណ្ឌកម្ម ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

ផ្នែកទី៦
ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធដទៃទៀត

មាត្រា៣៣.-

ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធដទៃទៀត ជាចំណូលដែលទទួលបានមក ជាអាទិ៍ ពីៈ

១- ទ្រព្យនិទាយាទ

២- ទ្រព្យគ្មានម្ចាស់គ្រប់គ្រង

៣- ប្រទានកម្ម

៤- អច្ច័យទាន

៥- វិស័យសេវាហិរញ្ញវត្ថុមិនមែនធនាគារ

៦- វិស័យល្បែងពាណិជ្ជកម្ម

៧- ផលហិរញ្ញវត្ថុ

៨- ផលផ្សេងៗ និងផលពិសេសដទៃទៀត

៩- មូលនិធិទៅតាមវិស័យពាក់ព័ន្ធ។

មាត្រា៣៤.-

ចំណូលពីទ្រព្យនិទាយាទ ជាចំណូលដែលទទួលបានមកពីការចាត់ចែងទ្រព្យដែលពុំមានសន្តតិជន ដែលត្រូវក្លាយមកជាទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ដោយអនុលោមតាមច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

មាត្រា៣៥.-

ចំណូលពីទ្រព្យគ្មានម្ចាស់គ្រប់គ្រង ជាចំណូលដែលទទួលបានមកពីការចាត់ចែងទ្រព្យដែលក្លាយមកជាទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋដោយហេតុផលទ្រព្យនោះពុំមានម្ចាស់គ្រប់គ្រង ដោយអនុលោមតាមច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

មាត្រា៣៦.-

ចំណូលពីប្រទានកម្ម ជាចំណូលដែលទទួលបានមកក្រោមទម្រង់ជាអំណោយជាហិរញ្ញវត្ថុ និងចំណូលពីការចាត់ចែងទ្រព្យជាចលនទ្រព្យ ឬអចលនទ្រព្យ ដែលទទួលបានពីប្រទានកម្មសម្រាប់ជាគុណប្រយោជន៍ដល់ថវិកាជាតិ។

មាត្រា៣៧.-

អច្ច័យទាន ជាចំណូលដែលទទួលបានមកក្រោមទម្រង់ជាអំណោយជាហិរញ្ញវត្ថុដែលទទួលតាមរយៈមតកសាសន៍ និងចំណូលពីការចាត់ចែងទ្រព្យ ជាចលនទ្រព្យ ឬអចលនទ្រព្យ ដែលទទួលបានតាមរយៈមតកសាសន៍ ដោយអនុលោមតាមច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន សម្រាប់ជាគុណប្រយោជន៍ដល់ថវិកាជាតិ។

មាត្រា៣៨.-

ចំណូលពីវិស័យសេវាហិរញ្ញវត្ថុមិនមែនធនាគារ ជាចំណូលដែលទទួលបានជាអាទិ៍ ពីវិស័យធានារ៉ាប់រងនិងសោធនឯកជន វិស័យមូលបត្រ វិស័យសន្តិសុខសង្គម វិស័យបរធនបាលកិច្ច វិស័យគណនេយ្យនិងសវនកម្ម វិស័យអចលនវត្ថុ និងវិស័យបញ្ចាំនិងប្រាតិភោគដោយអនុប្បទាន ក្រៅពីចំណូលដែលមានកំណត់ក្នុងច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

មាត្រា៣៩.-

ចំណូលពីវិស័យល្បែងពាណិជ្ជកម្ម ជាចំណូលដែលទទួលបានពីល្បែងកាស៊ីណូ ល្បែងភ្នាល់ ល្បែងផ្សងសំណាង និងល្បែងពាណិជ្ជកម្មដទៃទៀត ក្រៅពីចំណូលដែលមានកំណត់ក្នុងច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

មាត្រា៤០.-

ផលហិរញ្ញវត្ថុ សំដៅដល់ផលហិរញ្ញវត្ថុទាំងអស់ ដែលបានមកដោយការយកអតិរេកសាច់ប្រាក់បណ្តោះអាសន្ន ទៅវិនិយោគលើមូលបត្រអាចជួញដូរបាន និងក្នុងរយៈពេលខ្លី។ ផលហិរញ្ញវត្ថុនេះ មានជាអាទិ៍ អត្រាការប្រាក់លើបំណុល ប្រាក់ចំណេញដែលបានមកពីវិនិយោគក្នុងរយៈពេលមួយយប់ លើប័ណ្ណរតនាគារបរទេស ផលដែលបានមកពីការធានាឱ្យមានសំវិធានធន និងកម្រៃដទៃទៀតដែលបានមកពីប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុ។

មាត្រា៤១.-

ផលផ្សេងៗនិងផលពិសេស ជាចំណូលដែលទទួលបានមកពីការបង់អតិរេកថវិការបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិនិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ចំណូលពីការបង់អតិរេករបស់គ្រឹះស្ថានសាធារណៈរដ្ឋបាល និងអង្គភាពសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែល ចំណូលពីសមតុល្យចុងឆ្នាំនៃមូលនិធិក្រុង ស្រុក កម្រៃរតនាគារ ទឹកប្រាក់បង្វិលចូលថវិការដ្ឋ ដោយការបើកផ្តល់លើសសម្រាប់ការអនុវត្តគម្រោង និងផល ឬចំណូលផ្សេងៗទៀត ដែលត្រូវបានកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

មាត្រា៤២.-

មូលនិធិទៅតាមវិស័យពាក់ព័ន្ធ ជាចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធដែលប្រមូលបានពីការបង់ប្រាក់ពីវិស័យឯកជន និងសាធារណៈ ផ្អែកតាមកាតព្វកិច្ច ឬតាមគោលការណ៍ស្ម័គ្រចិត្ត ដែលមានកំណត់ក្នុងលិខិតគតិយុត្តបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ឬក្នុងច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

មាត្រា៤៣.-

វិធាននិងនីតិវិធី នៃការគ្រប់គ្រងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធពីទ្រព្យនិទាឃាទ ទ្រព្យគ្មានម្ចាស់ ប្រទានកម្ម អច្ច័យទាន វិស័យសេវាហិរញ្ញវត្ថុមិនមែនធនាគារ វិស័យល្បែងពាណិជ្ជកម្ម ផលហិរញ្ញវត្ថុ និងផលផ្សេងៗនិងផលពិសេស ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

វិធាននិងនីតិវិធី នៃការគ្រប់គ្រងនិងការប្រើប្រាស់មូលនិធិតាមវិស័យ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរួមរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង ឬប្រធានស្ថាប័នសាមី។

ផ្នែកទី៧
លិខិតគតិយុត្តបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ

មាត្រា៤៤.-

រាល់ការបង្កើត ការកែប្រែ ឬការរំលាយលិខិតគតិយុត្តបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ឬការផ្ទេរមួយផ្នែក ឬទាំងស្រុងនូវសិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ច ដូចមានកំណត់ក្នុងលិខិតគតិយុត្តបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវទទួលការពិនិត្យនិងឯកភាពពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ករណីដែលការបង្កើត ការកែប្រែ ឬការរំលាយលិខិតគតិយុត្តបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ឬការផ្ទេរមួយផ្នែក ឬទាំងស្រុងនូវសិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ច ដូចមានកំណត់ក្នុងលិខិតគតិយុត្តបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ដែលមិនបានទទួលការឯកភាពពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ។

លិខិតគតិយុត្តបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវតម្កល់ទុកនៅក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ អាចធ្វើប្រតិភូកម្មសិទ្ធិអំណាចក្នុងការចុះហត្ថលេខា លើលិខិតគតិយុត្តបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធនានា ទៅឱ្យតំណាង ឬមន្ទីរសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុរាជធានី ខេត្ត ដោយអនុលោមតាមវិធាននិងនីតិវិធីជាធរមាន។

មាត្រា៤៥.-

លិខិតគតិយុត្តបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធពាក់ព័ន្ធនឹងការជួលទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ សម្បទានធនធានធម្មជាតិ និងសម្បទានសេវាសាធារណៈ ក្រោមរូបភាពជាគម្រោងវិនិយោគ គម្រោងសម្បទាន និងគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ អាចជាកម្មវត្ថុនៃការបង្កើតសិទ្ធិដល់អ្នកជួល ឬសម្បទានិក ឬវិនិយោគិន ឬអ្នកអភិវឌ្ឍ ក្នុងការផ្ទេរមួយផ្នែក ឬទាំងស្រុងនូវសិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ច ដូចមានកំណត់ក្នុងលិខិតគតិយុត្តនោះទៅឱ្យតតិយជន ក្នុងរយៈពេលមិនលើសពីរយៈពេលដែលមានកំណត់ក្នុងលិខិតគតិយុត្តទាំងនោះ បន្ទាប់ពីមានការពិនិត្យនិងឯកភាពពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងត្រូវបង់កម្រៃនៃការផ្ទេរសិទ្ធិលើលិខិតគតិយុត្ត ឬកម្រៃនៃការផ្ទេរគម្រោង ចូលថវិកាជាតិ។

វិធាននិងនីតិវិធីលម្អិត និងការកំណត់កម្រៃ នៃការផ្ទេរមួយផ្នែក ឬទាំងស្រុង នូវសិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ច ដូចមានកំណត់ក្នុងលិខិតគតិយុត្តបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដោយឡែក។

មាត្រា៤៦.-

ភាគីរដ្ឋ មានសិទ្ធិរំលាយលិខិតគតិយុត្តបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ មុនពេលកំណត់ ក្នុងករណីណាមួយដូចខាងក្រោម៖

១- ខកខានក្នុងការបង់ចំណូលជូនរដ្ឋគ្រប់ចំនួន ក្រោយឥណប្រតិទានយ៉ាងយូរបំផុត ១៨០ ថ្ងៃ ករណីមិនមានប្រធានស័ក្តិកើតមានឡើង។

២- ប៉ះពាល់ដល់សន្តិសុខ សុវត្ថិភាព និងសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ។

៣- តម្រូវការក្នុងការបម្រើប្រយោជន៍សាធារណៈ តាមការសម្រេចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល។

៤- រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល ត្រូវបានប្រកាសក្ស័យធន ឬអសាធនភាព ដោយអនុលោមតាមច្បាប់ជាធរមាន។

លក្ខខណ្ឌដូចមានចែងក្នុងមាត្រានេះ ជាវិធានអប្បបរមា ដែលភាគីអាចព្រមព្រៀងកំណត់នូវលក្ខខណ្ឌបន្ថែមក្នុងលិខិតគតិយុត្តបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ដោយអនុលោមតាមច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

ជំពូកទី៣

ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច

ផ្នែកទី១

ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចថ្នាក់ជាតិ

មាត្រា៤៧.-

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ បំពេញមុខងារជាសេនាធិការ ជូនរាជរដ្ឋាភិបាល លើរាល់ប្រតិបត្តិការគ្រប់គ្រង តាមដាន ត្រួតពិនិត្យ វាយតម្លៃការអនុវត្តការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ រួមបញ្ចូលទាំងការគ្រប់គ្រងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងចាត់វិធានការតឹងទារបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធទាំងអស់របស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។ ក្នុងការបំពេញមុខងារនេះ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ មានតួនាទីនិងភារកិច្ច ដូចតទៅ៖

- រៀបចំក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត ពាក់ព័ន្ធការគ្រប់គ្រង ការតាមដាន និងការត្រួតពិនិត្យការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ
- បង្កើតនិងគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន ពាក់ព័ន្ធការគ្រប់គ្រងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ
- ផ្សព្វផ្សាយ ណែនាំ និងជំរុញការអនុវត្តលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ
- ជំរុញការកៀរគរ ការកត់ត្រា និងការត្រួតពិនិត្យ ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធគ្រប់មុខសញ្ញា ដែលស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ
- ដឹកនាំការតឹងទារ និងការដោះស្រាយបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ
- គ្រប់គ្រង តាមដាន និងត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ របស់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ
- ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃភាពត្រឹមត្រូវ នៃរបាយការណ៍ស្ដីពីការអនុវត្តការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធប្រចាំខែត្រីមាស ឆមាស និងឆ្នាំ អនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិគតិយុត្តជាធរមាន
- រៀបចំរបាយការណ៍ស្ដីពីការអនុវត្តការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធប្រចាំឆ្នាំ និងលើកសំណើដំណោះស្រាយលើបញ្ហាប្រឈមនានា ពាក់ព័ន្ធគណនេយ្យភាព និងបូរណភាពនៃការរៀបចំរបាយការណ៍ស្ដីពីការអនុវត្តការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ជូននាយករដ្ឋមន្ត្រី ពិនិត្យនិងសម្រេច
- រៀបចំសំណើវិធានការលើកទឹកចិត្ត ឬសំណើវិធានការរឹតត្បិត ពាក់ព័ន្ធការអនុវត្តការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ជូននាយករដ្ឋមន្ត្រី ពិនិត្យនិងសម្រេច
- ត្រួតពិនិត្យ និងធ្វើអធិការកិច្ចហិរញ្ញវត្ថុ លើការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ របស់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ
- ដឹកនាំដោះស្រាយបញ្ហាពាក់ព័ន្ធការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ដោយរាយការណ៍ជូននាយករដ្ឋ-មន្ត្រី។

មាត្រា៤៨.-

ក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ បំពេញភារកិច្ចក្នុងការគ្រប់គ្រងនិងប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ដូចតទៅៈ

- រៀបចំគម្រោងចំណូលថវិកាប្រចាំឆ្នាំ សម្រាប់ច្បាប់ស្ដីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងប្រចាំឆ្នាំនីមួយៗ
- ដឹកនាំនិងគ្រប់គ្រងការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធគ្រប់ប្រភេទ ដែលស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន
- អនុវត្តការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធគ្រប់ប្រភេទ ដែលស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន
- កៀរគរ កត់ត្រាចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធគ្រប់ប្រភេទដែលប្រមូលបាន
- ចាត់វិធានការលើបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ ដែលត្រូវតឹងទារ
- រៀបចំរបាយការណ៍ស្ដីពីការអនុវត្តការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធប្រចាំខែ ត្រីមាស ឆមាស និងឆ្នាំ
- ដោះស្រាយបញ្ហាពាក់ព័ន្ធការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ស្ថិតក្នុងសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន និងស្នើសុំវិធានការដោះស្រាយពីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្នុងករណីដែលពុំអាចដោះស្រាយបាន។

មាត្រា៤៩.-

ក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវបង្កើតគណៈកម្មការ អនុគណៈកម្មការ ឬក្រុមការងារតាមការចាំបាច់ ដើម្បីបំពេញមុខងារជាសេនាធិការ ក្នុងការគ្រប់គ្រងការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធឱ្យក្រសួង ស្ថាប័នសាមី ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធនីមួយៗ។

ការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈកម្មការ អនុគណៈកម្មការ ឬក្រុមការងារនេះ ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដោយឡែក។

ផ្នែកទី២
ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចថ្នាក់ក្រោមជាតិ

មាត្រា៥០.-

រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ បំពេញមុខងារគ្រប់គ្រងនិងប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ នៅថ្នាក់ក្រោមជាតិដែលស្ថិតក្រោមដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន អនុលោមតាមច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។ ក្នុងការបំពេញមុខងារនេះ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ មានតួនាទីនិងភារកិច្ចដូចតទៅៈ

- រៀបចំគម្រោងចំណូលថវិកាប្រចាំឆ្នាំ សម្រាប់ច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងប្រចាំឆ្នាំនីមួយៗ
- ដឹកនាំនិងគ្រប់គ្រងការអនុវត្តការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ដោយរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងមន្ទីរជំនាញ នៃរាជធានី ខេត្ត
- ជំរុញការកៀរគរ និងការកត់ត្រា នូវគ្រប់មុខសញ្ញាចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធរបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងមន្ទីរជំនាញ នៃរាជធានី ខេត្ត
- ចូលរួមដឹកនាំតឹងទារបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ នៅរាជធានី ខេត្ត
- រៀបចំនិងបូកសរុបរបាយការណ៍ស្តីពីការអនុវត្តការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធប្រចាំខែ ត្រីមាស ឆមាស និងឆ្នាំ របស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងមន្ទីរជំនាញ នៃរាជធានី ខេត្ត
- ពិនិត្យនិងសម្រេចលើរបាយការណ៍ស្តីពីការអនុវត្តការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធប្រចាំខែ ត្រីមាស ឆមាស និងឆ្នាំរបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងមន្ទីរជំនាញនៃរាជធានី ខេត្ត ដើម្បីបញ្ជូនមកក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- ដោះស្រាយបញ្ហាពាក់ព័ន្ធការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ស្ថិតក្នុងសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន និងស្នើសុំវិធានការដោះស្រាយពីក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្នុងករណីដែលពុំអាចដោះស្រាយបាន។

មន្ទីរសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុរាជធានី ខេត្ត ជាតំណាងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ បំពេញមុខងារជាសេនាធិការជូនរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដោយអនុលោមតាមច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

មាត្រា៥១.-

ក្នុងករណីចាំបាច់ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ អាចបង្កើតគណៈកម្មការ ឬក្រុមការងារ ជាសេនាធិការ ដើម្បីពង្រឹងនិងបង្កើនប្រសិទ្ធភាពក្នុងការគ្រប់គ្រងការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ និងការតឹងទារបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ។

ការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈកម្មការ ឬក្រុមការងារនេះ ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដោយឡែក។

ផ្នែកទី៣
កិច្ចសហការអន្តរស្ថាប័ន

មាត្រា៥២.-

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវសហការជាមួយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដូចខាងក្រោមៈ

- ផ្តល់ឯកសារ ព័ត៌មាន និងទិន្នន័យទាំងឡាយពាក់ព័ន្ធនឹងការអនុវត្តចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ
- រៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនានាពាក់ព័ន្ធនឹងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ
- គ្រោង កៀរគរ ប្រមូល បង់ និងបែងចែកចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ
- តឹងទារបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ
- ត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃការអនុវត្តការប្រមូលចំណូល
- ពិនិត្យលទ្ធភាពស្វែងរកប្រភពចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធថ្មី
- សើរើ និងកំណត់តម្លៃ នៃគ្រប់ប្រភេទចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធក្នុងករណីចាំបាច់ ស្របទៅតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែងនៃសេដ្ឋកិច្ច ទីផ្សារ និងសង្គម នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

វិធាននិងនីតិវិធី នៃការសើរើនិងការកំណត់តម្លៃតាមប្រភេទចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដោយឡែក។

ជំពូកទី៤
ការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ
ផ្នែកទី១
ការរៀបចំគម្រោងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ

មាត្រា៥៣.-

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវរៀបចំគម្រោងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ នៃសាមីក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិនីមួយៗ ទៅតាមចំណាត់ថ្នាក់សេដ្ឋកិច្ចនៃមាតិកាចំណូលថវិការបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិនិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដោយអនុលោមតាមវិធាននិងនីតិវិធីហិរញ្ញវត្ថុជាធរមាន។

មាត្រា៥៤.-

វិធាននិងនីតិវិធីនៃការរៀបចំគម្រោងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

ផ្នែកទី២
ការអនុវត្តការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ

មាត្រា៥៥.-

ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវបានប្រមូលដើម្បីជាគុណប្រយោជន៍ដល់ថវិកាថ្នាក់ជាតិនិងថវិកាថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

ការបែងចែកចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ដើម្បីជាគុណប្រយោជន៍ដល់ថវិកាថ្នាក់ជាតិ និងថវិកាថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវអនុលោមតាមច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

មាត្រា៥៦.-

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវអនុវត្តការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ដែលមានកំណត់ ជាអាទិ៍ ក្នុងលិខិតគតិយុត្តបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ប្រកាសអន្តរក្រសួងពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្តល់សេវាសាធារណៈនិងការពិន័យជាប្រាក់ សេចក្តីសម្រេចស្ថាពររបស់ស្ថាប័នតុលាការ ឬ

លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដទៃទៀត ដោយត្រូវធ្វើការកត់ត្រា តាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃលើការប្រមូលចំណូល ដោយអនុលោមតាមវិធាននិងនីតិវិធី ដែលកំណត់ក្នុងច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

មាត្រា៥៧.-

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវបង់ចំណូលដែលប្រមូលបានចូលថវិកាជាតិ ទៅតាមវិធាននិងនីតិវិធីហិរញ្ញវត្ថុជាធរមាន ដោយមិនអនុញ្ញាតឱ្យដកចំណូលនេះ ទៅកាត់កងដោយត្រង់ជាមួយចំណាយ ឬរក្សាទុកសាច់ប្រាក់ ឬមូលប្បទានបត្រនៅក្នុងបេឡារដ្ឋទេយ្យករចំណូល លើសពីចំនួនដែលបានអនុញ្ញាតដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ឬនាយករដ្ឋមន្ត្រី និង/ឬដែលបានកំណត់ដោយច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមានឡើយ។

មាត្រា៥៨.-

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវបង់ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធដែលប្រមូល ឬទទួលបាន ចូលថវិកាជាតិដោយគោរពតាមគោលការណ៍ ដូចខាងក្រោម៖

- បង់ចូលគណនីទោលរបស់រតនាគារ ឬធនាគារដៃគូ
- បង់តាមរយៈរដ្ឋទេយ្យករចំណូល ឬភ្នាក់ងារប្រមូលចំណូល។

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវរៀបចំសលាកបត្របង់ចំណូលថវិកា ដែលជាសក្ខីបត្រមូលដ្ឋាននៃការបង់ចំណូលរបស់ខ្លួនសម្រាប់គណនេយ្យករសាធារណៈ ដោយអនុលោមតាមវិធាននិងនីតិវិធី ដែលកំណត់ដោយច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន និង/ឬដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

មាត្រា៥៩.-

វិធាននិងនីតិវិធីនៃការប្រមូលចំណូលនិងការបង់ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

ផ្នែកទី៣.

ការកត់ត្រា ការតាមដាន និងការធ្វើរបាយការណ៍

មាត្រា៦០.-

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវរៀបចំបូកសរុបរបាយការណ៍ស្តីពីការអនុវត្តការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ នៅគ្រប់អង្គភាពក្រោមឱវាទរបស់សាមីក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ដោយអនុលោមតាមវិធាននិងនីតិវិធីដែលមានចែងក្នុងច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

មាត្រា៦១.-

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវធ្វើការកត់ត្រាតាមដានស្តីពីការអនុវត្តការប្រមូលចំណូល និងធ្វើរបាយការណ៍ប្រចាំខែ ប្រចាំត្រីមាស ប្រចាំឆមាស និងប្រចាំឆ្នាំ ស្តីពីស្ថានភាពនៃការអនុវត្តការប្រមូលចំណូល ផ្ញើមកក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ឱ្យបានទៀងទាត់ ដោយអនុលោមតាមកាលបរិច្ឆេទ និងនីតិវិធីដែលមានកំណត់ក្នុងច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវទទួលខុសត្រូវលើការទុកដាក់ថែរក្សាលិខិតយុត្តិការ និងកាន់កាប់បញ្ជិកាគណនេយ្យនូវរាល់ប្រតិបត្តិការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ដោយអនុលោមតាមវិធាននិងនីតិវិធីហិរញ្ញវត្ថុជាធរមាន។

វិធាននិងនីតិវិធីនៃការកត់ត្រា តាមដាន និងការធ្វើរបាយការណ៍ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា៦២.-

នៅរៀងរាល់ដំណាច់ឆ្នាំ ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវធ្វើការបូកសរុប និងផ្ទៀងផ្ទាត់លទ្ធផលនៃការអនុវត្តការប្រមូលចំណូលប្រចាំឆ្នាំរបស់ខ្លួន ព្រមទាំងធ្វើរបាយការណ៍វិភាគលទ្ធផលនៃការអនុវត្តការប្រមូលចំណូលប្រចាំឆ្នាំនោះ ដោយអនុលោមតាមនីតិវិធីហិរញ្ញវត្ថុជាធរមាន។

វិធាននិងនីតិវិធីនៃការធ្វើរបាយការណ៍វិភាគលទ្ធផលនៃការអនុវត្តការប្រមូលចំណូលប្រចាំឆ្នាំ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា៦៣.-

របាយការណ៍វិភាគលទ្ធផលនៃការអនុវត្តការប្រមូលចំណូលប្រចាំឆ្នាំ ត្រូវធ្វើជាមូលដ្ឋាននៃកិច្ចប្រជុំពិភាក្សាលើសេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីការទូទាត់ថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងនៃឆ្នាំនីមួយៗ។

ផ្នែកទី៤
ប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ

មាត្រា៦៤.-

ការគ្រប់គ្រងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធទាំងក្នុង និងក្រៅប្រទេស ដែលស្ថិតនៅក្រោមដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ជាកម្មវត្ថុនៃការធ្វើទំនើបកម្មតាមរយៈប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន ដើម្បីពង្រឹងយន្តការប្រមូល កត់ត្រា និងតាមដានចំណូល និងបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ស័ក្តិសិទ្ធភាព និងគណនេយ្យភាព។

មាត្រា៦៥.-

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ គឺជាស្ថាប័ននិម្មាបនករ ក្នុងការបង្កើត គ្រប់គ្រង និងដឹកនាំអនុវត្តប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មានសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ។

មាត្រា៦៦.-

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវចូលរួមអនុវត្តប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មានសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ឱ្យបានពេញលេញគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ស្របទៅតាមច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវរៀបចំបង្កើតលេខអត្តសញ្ញាណចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធគ្រប់ប្រភេទដោយលម្អិតតាមមុខចំណូលនីមួយៗ តាមការណែនាំ ការពិនិត្យ និងសម្រេចអំពីអនុលោមភាព ដោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

មាត្រា៦៧.-

រាល់ប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន ដែលបង្កើតឡើងដោយក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវមានការចូលរួមពីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីធានាអំពីការធ្វើសន្ទានកម្មទិន្នន័យ ជាមួយប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ របស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យតាមរយៈថ្នាលផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យកម្ពុជា។

មាត្រា៦៨.-

វិធាននិងនីតិវិធី នៃការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដោយឡែក។

ជំពូកទី៥
បំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ

មាត្រា៦៩.-

បំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ ជាចំនួនទឹកប្រាក់ នៃចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ដែលបុគ្គលជាប់កាតព្វកិច្ចត្រូវបង់ខកខានក្នុងការបំពេញកាតព្វកិច្ចបង់ចំណូល ក្នុងរយៈពេលនិងលក្ខខណ្ឌដែលបានកំណត់ក្នុងលិខិតគតិយុត្តបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ឬបង្កាន់ដៃបង់ប្រាក់ពិន័យ សេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការមានសមត្ថកិច្ច ឬច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

សមាសភាគនៃបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ រួមមានជាអាទិ៍ ចំនួនទឹកប្រាក់ដែលបុគ្គលជាប់កាតព្វកិច្ចត្រូវបង់ខកខានក្នុងការបំពេញកាតព្វកិច្ចបង់ចំណូល, ការប្រាក់ និងប្រាក់ពិន័យ។

មាត្រា៧០.-

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវត្រួតពិនិត្យតាមដានជាប្រចាំ លើកាតព្វកិច្ចបង់ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធគ្រប់ប្រភេទ ដែលមានកំណត់ក្នុងលិខិតគតិយុត្តបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ។

ក្នុងករណីបុគ្គលជាប់កាតព្វកិច្ចត្រូវបង់ មិនបានអនុវត្តកាតព្វកិច្ចបង់ចំណូលរបស់ខ្លួននៅឥណប្រតិទាន ដែលមានចែងក្នុងលិខិតគតិយុត្តបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ព្រមទាំងច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដទៃទៀត ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវចាត់ទុកជាបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ និងត្រូវចាត់វិធានការលើបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ។

មាត្រា៧១.-

ក្នុងករណីដែលបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ មិនអាចប្រមូលបានដោយក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ បំណុលនោះនឹងត្រូវអនុវត្តវិធានការតឹងទារ តាមរយៈយន្តការក្រុមការងារអន្តរក្រសួងតឹងទារបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ ដែលដឹកនាំដោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

មាត្រា៧២.-

បំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ អាចជាកម្មវត្ថុនៃការជម្រះបញ្ជី ក្នុងករណី ដូចខាងក្រោម៖

- កូនបំណុលជានីតិបុគ្គលដែលបានចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវបានប្រកាសក្ស័យធន ស្របតាមច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន

- កូនបំណុលត្រូវបានពិនិត្យនិងវាយតម្លៃអំពីអសាធនភាព ដោយក្រុមការងារអន្តរក្រសួងតឹងទារបំណុល មិនមែនសារពើពន្ធ
- កូនបំណុលបាត់ខ្លួន ឬអវត្តមាន ឬទទួលមរណភាពដោយគ្មានសិទ្ធិវ័ន្ត ឬសន្តតិជន ដោយមានការបញ្ជាក់ពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច
- កូនបំណុលបានទូទាត់សងនូវបំណុលដែលជំពាក់គ្រប់ចំនួន និងចប់សព្វគ្រប់
- បំណុលដែលបាត់សាវតារ និងត្រូវបានវាយតម្លៃដោយក្រុមការងារអន្តរក្រសួងតឹងទារបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ
- បំណុលដែលត្រូវបានកំណត់ជាកម្មវត្ថុ នៃការជម្រះបញ្ជីដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន ឬដោយការសម្រេចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល។

មាត្រា៧៣.-

ការជម្រះបញ្ជីបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ ពុំមានអានុភាពគតិយុត្តធ្វើឱ្យថ្លោះសិទ្ធិរបស់រដ្ឋ ក្នុងការតឹងទារបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធឡើយ ក្នុងករណីដែលពិនិត្យឃើញថា៖

- កូនបំណុលដែលបានបញ្ជាក់អសាធនភាព មានសាធនភាពឡើងវិញ ឬ
- កូនបំណុលដែលបានបាត់ខ្លួន ឬអវត្តមាន បានបង្ហាញខ្លួន ឬមានវត្តមានវិញ ឬ
- កូនបំណុលដែលបានបញ្ជាក់ថាគ្មានសិទ្ធិវ័ន្ត ឬគ្មានសន្តតិជន ត្រូវបានរកឃើញថាមានសិទ្ធិវ័ន្ត ឬមានសន្តតិជនវិញ។

មាត្រា៧៤.-

វិធាននិងនីតិវិធីនៃការតឹងទារ និងការជម្រះបញ្ជី នៃបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

ជំពូកទី៦
ការដោះស្រាយវិវាទ

មាត្រា៧៥.-

វៀរលែងតែមានកំណត់នៅក្នុងច្បាប់ ឬលិខិតគតិយុត្តបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធដទៃទៀត បុគ្គលដែលទទួលសេវាសាធារណៈ និងបុគ្គលដែលជាភាគីនៃលិខិតគតិយុត្តបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ មានសិទ្ធិប្ដឹងតវ៉ាទៅប្រធានស្ថាប័ន នៃក្រសួង ស្ថាប័ន រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ឬតាមរយៈយន្តការដែលក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិដែលបង្កើតសម្រាប់ទទួលពាក្យបណ្ដឹង និងដោះស្រាយវិវាទពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ឬក្រសួង ស្ថាប័ន មានសមត្ថកិច្ច ពាក់ព័ន្ធក្នុងករណីដែលមានការមិនពេញចិត្តទៅនឹងការកំណត់តម្លៃ និង/ឬកិច្ចប្រតិបត្តិការនៃការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធដែលខុសទិសដៅ ឬផ្ទុយនឹងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

មាត្រា៧៦.-

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ដោយមានការចូលរួមពីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ អាចបង្កើតក្រុមការងារ ឬគណៈកម្មការអន្តរក្រសួង ស្ថាប័ន ដើម្បីរៀបចំយន្តការដោះស្រាយវិវាទពាក់ព័ន្ធនឹងការកំណត់តម្លៃ និង/ឬកិច្ចប្រតិបត្តិការនៃការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ។

មាត្រា៧៧.-

វិធាននិងនីតិវិធីនៃការទទួល ការពិនិត្យ និងការដោះស្រាយវិវាទ ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដោយឡែក។

ជំពូកទី៧
អធិការកិច្ចនិងសវនកម្ម

មាត្រា៧៨.-

ការអនុវត្តការប្រមូលចំណូលនិងការតឹងទារបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ ព្រមទាំងការលើកទឹកចិត្ត នៅតាមក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវទទួលរងអធិការកិច្ចហិរញ្ញវត្ថុដោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និង/ឬអធិការកិច្ច និង/ឬសវនកម្មដោយក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ដោយអនុលោមតាមច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

មាត្រា៧៩.-

ក្នុងករណីសង្ស័យណាមួយ ដើម្បីត្រួតពិនិត្យតាមដានលើការអនុវត្តការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ការតឹងទារបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ ព្រមទាំងការជម្រះបញ្ជីបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ នៅតាមក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវចាត់វិធានការណាមួយដូចខាងក្រោម៖

- ស្នើសាមីក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ឱ្យធ្វើសវនកម្មផ្ទៃក្នុង ឬអធិការកិច្ចដោយឡែក
- ធ្វើអធិការកិច្ចហិរញ្ញវត្ថុលើសាមីក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ
- ស្នើក្រសួងទំនាក់ទំនងជាមួយរដ្ឋសភា ព្រឹទ្ធសភានិងអធិការកិច្ច ធ្វើអធិការកិច្ចលើក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ។

ជំពូកទី៨
ការត្រួតពិនិត្យនិងការវាយតម្លៃ

មាត្រា៨០.-

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវចាត់វិធានការត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃជាប្រចាំ លើការប្រមូលចំណូល និងការតឹងទារបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ នៅតាមក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ។

មាត្រា៨១.-

ត្រូវបានបង្កើតគណៈកម្មាធិការអន្តរក្រសួង ស្ថាប័នមួយ ដែលដឹកនាំដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីត្រួតពិនិត្យ តាមដាន និងវាយតម្លៃលើការប្រមូលនិងការកៀរគរចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ។

ការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈកម្មាធិការនេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

ជំពូកទី៩
ការលើកទឹកចិត្តនិងការដាក់ទណ្ឌកម្ម
ផ្នែកទី១
ការលើកទឹកចិត្ត

មាត្រា៨២.-

ត្រូវបានផ្តល់ការលើកទឹកចិត្ត ចំពោះក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ និងអ្នករាជការសាធារណៈ ដែលមានស្នាដៃក្នុងការប្រមូលចំណូល និងការតឹងទារបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ ប្រកបដោយតម្លាភាព គណនេយ្យភាព ប្រសិទ្ធភាព និងស័ក្តិសិទ្ធិភាព។

មាត្រា៨៣.-

ការពិនិត្យ វាយតម្លៃ និងផ្តល់ការលើកទឹកចិត្ត ត្រូវផ្អែកលើលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យជាសារវន្ត ដូចខាងក្រោម៖

- ការរកឃើញ និងការប្រមូលចំណូលបានពីប្រភពចំណូលថ្មី
- លទ្ធផលនៃការអនុវត្តចំណូលប្រចាំឆ្នាំសម្រេចបានលើសផែនការ
- ការប្រមូលចំណូលដែលស្ថិតនៅទីតាំងឆ្ងាយ ដាច់ស្រយាល និងស្ថានភាពលំបាកនៃគមនាគមន៍
- ការប្រមូលចំណូលធ្វើឡើងនៅថ្ងៃឈប់សម្រាក ឬថ្ងៃបុណ្យជាតិ
- ការប្រមូលចំណូលដែលមានហានិភ័យដល់សុខភាព និងសុវត្ថិភាពការងារ
- ការតឹងទារបំណុល ទទួលបានលទ្ធផលតាមរយៈការខិតខំប្រឹងប្រែងចាត់វិធានការ និងសកម្មអនុវត្តការតឹងទារបំណុល។

មាត្រា៨៤.-

វិធាននិងនីតិវិធីនៃការពិនិត្យ ការវាយតម្លៃ និងផ្តល់ការលើកទឹកចិត្ត ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

ផ្នែកទី២
ការដាក់ទណ្ឌកម្ម

មាត្រា៨៥.-

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ដែលមិនគោរព ឬមិនអនុវត្តតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ និង/ឬលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមានពាក់ព័ន្ធការគ្រប់គ្រងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ អាចជាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តវិធានការរឹតត្បិតផ្សេងៗ។

វិធាននិងនីតិវិធី នៃការអនុវត្តវិធានការរឹតត្បិត ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា៨៦.-

អ្នករាជការសាធារណៈ ដែលត្រូវបានរកឃើញថាមិនគោរពតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមានដទៃទៀត ពាក់ព័ន្ធការគ្រប់គ្រងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ក្នុងការអនុវត្តមុខងារនិងភារកិច្ចរបស់ខ្លួន ត្រូវទទួលរងនូវទណ្ឌកម្មខាងវិន័យ ស្របតាមច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ព្រមទាំងច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមានដទៃទៀត ដោយមិនទាន់គិតដល់ទោសព្រហ្មទណ្ឌ និងការទទួលខុសត្រូវផ្នែករដ្ឋប្បវេណីដទៃទៀតឡើយ។

ក្នុងករណីកំហុសរបស់អ្នករាជការសាធារណៈនោះ បានធ្វើឱ្យមានការបាត់បង់ប្រាក់កាសសាធារណៈ ឬចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ នោះតម្លៃនៃការបាត់បង់ ឬការខូចខាត រួមទាំងការប្រាក់លើតម្លៃបាត់បង់ ឬខូចខាតនេះ នឹងក្លាយជាបំណុលរបស់អ្នករាជការសាធារណៈនោះ ដែលនឹងត្រូវសងនិងបង់ចូលថវិការដ្ឋវិញ។

មាត្រា៨៧.-

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលឯកជន ដែលជាភាគីនៃលិខិតគតិយុត្តបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ជាមួយរដ្ឋទាំងឡាយណា ដែលមិនគោរពតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងលិខិតគតិយុត្តត្រូវទទួលរងការពិន័យ ឬការចាត់វិធានការរដ្ឋបាល ដោយអនុលោមតាមច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

មាត្រា៨៨.-

វិធាននៃការពិន័យ និងការដាក់ទណ្ឌកម្ម ដូចមានកំណត់នៅក្នុងច្បាប់នេះ ជាវិធានរួមនិងកម្រិតអប្បបរមា។

ក្នុងករណីដែលច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពិសេសដោយឡែក ព្រមទាំងលិខិតគតិយុត្តបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ បានកំណត់អំពីការដាក់ពិន័យ និងការដាក់ទណ្ឌកម្ម ខ្ពស់ជាងវិធានកម្រិតអប្បបរមាដែលមានកំណត់នៅក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវអនុវត្តតាមវិធានពិសេសនិងដោយឡែក ដែលមានចែងក្នុងច្បាប់ ឬលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ឬលិខិតគតិយុត្តបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធនោះ។

ជំពូកទី១០

ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា៨៩.-

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ឆ្នាំ ទៅ ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៥០ (ហាសិប) លានរៀល ទៅ ១០០ (មួយរយ) លានរៀល ចំពោះការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ដោយចំពោះ ឬមិនចំពោះ ក្រៅពីចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធដែលបានអនុញ្ញាតដោយច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន ទោះបីជាចំណូលទាំងនោះស្ថិតក្នុងប្រភេទណាក៏ដោយ។

មាត្រា ៩០.-

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ឆ្នាំ ទៅ ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៥ (ប្រាំ)លានរៀល ទៅ ២០(ម្ភៃ) លានរៀល ចំពោះបុគ្គលដែលរារាំងដោយចេតនា ដល់អ្នករាជការសាធារណៈ ឬពលរដ្ឋទទួលអាណត្តិសាធារណៈដោយការបោះឆ្នោត ដែលមានសមត្ថកិច្ច ក្នុងការចុះត្រួតពិនិត្យ ឬការបំពេញភារកិច្ចប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ។

មាត្រា ៩១.-

ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់អ្នករាជការសាធារណៈ ឬពលរដ្ឋទទួលអាណត្តិសាធារណៈដោយការបោះឆ្នោតចំពោះការកិបកេង និង/ឬការលោះលាចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធដែលប្រមូលបាន ឬការប្រព្រឹត្តដោយទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ក្នុងការបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន ឬក្នុងឱកាសនៃការបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួនដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ និងក្នុងច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិដទៃទៀតនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មិនលើកលែងការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ ចំពោះបទល្មើសពុករលួយទេ ដែលត្រូវស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចផ្តាច់មុខតែមួយគត់របស់អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ ក្នុងការស៊ើបអង្កេត និងកសាងសំណុំរឿងពុករលួយទៅតុលាការ។

មាត្រា៩២.-

ការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ មិនរារាំងដល់ការអនុវត្តទោសព្រហ្មទណ្ឌ ដែលមានកំណត់ក្នុងច្បាប់ដទៃទៀត ក្នុងករណីដែលអំពើបំពានលើបទប្បញ្ញត្តិដែលចែងក្នុងច្បាប់នេះ ជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ។

ជំពូកទី១១

អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា៩៣.-

ក្នុងរយៈពេល ១ (មួយ) ឆ្នាំ ក្រោយច្បាប់នេះចូលជាធរមាន លិខិតគតិយុត្តបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ដែលបានធ្វើឡើងមុនច្បាប់នេះចូលជាធរមាន ដែលពុំទទួលបានការឯកភាពពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវធ្វើនីត្យានុកូលកម្មឡើងវិញ តាមវិធាននិងនីតិវិធីដែលកំណត់ដោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ស្របតាមស្មារតីនៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា៩៤.-

ច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធទាំងឡាយណា ដែលបានអនុវត្តមុនពេលច្បាប់នេះចូលជាធរមាន ត្រូវមានសុពលភាពអនុវត្តរហូតដល់មានច្បាប់ ឬលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តថ្មីមកជំនួស ដោយអនុលោមតាមស្មារតីនៃច្បាប់នេះ។

ជំពូកទី១២

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា៩៥.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណា ដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

សទ្ទានុក្រម

ក

កម្រៃសួយសារ ឬថ្លៃសួយសារ សំដៅដល់ចំណូលដែលរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលធ្វើអាជីវកម្ម ឬទាញយកធនធានធម្មជាតិ ត្រូវបង់ជូនរដ្ឋតាមបរិមាណផលិត ឬទាញយកបាន ក្រៅពីបុព្វលាភ និងមូលនិធិផ្សេងៗ។

កម្រៃរតនាគារ សំដៅដល់ចំណូលដែលទទួលបានមកពីការប្រើប្រាស់សេវារតនាគារក្នុងប្រតិបត្តិការបង្វែរប្រាក់ដូចជាការបង្វែរលើគណនីបញ្ញើ។

ក្រសួង ស្ថាប័នដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ឬក្រសួង ស្ថាប័ន សំដៅដល់ក្រសួង ស្ថាប័ន អង្គភាពសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែល គ្រឹះស្ថានសាធារណៈរដ្ឋបាល សហគ្រាសសាធារណៈ ក្រុមហ៊ុនចម្រុះដែលរដ្ឋមានភាគកម្មសាធារណៈជាចំនួនភាគតិច និងអង្គភាពស្វ័យភាពហិរញ្ញវត្ថុដទៃទៀត ដែលបំពេញមុខងារគ្រប់គ្រងនិងប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធនៅថ្នាក់ជាតិ។

ច

ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ សំដៅដល់ចំណូលដែលទទួលបានមកពីការចាត់ចែងទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ, ចំណូលពីសហគ្រាសសាធារណៈ ភាគកម្មសាធារណៈ និងអង្គភាពស្វ័យភាពហិរញ្ញវត្ថុដទៃទៀត, ចំណូលពីសេវាសាធារណៈ, ចំណូលពីការពិន័យនិងការដាក់ទណ្ឌកម្ម វៀរលែងតែការពិន័យនិងការដាក់ទណ្ឌកម្មពាក់ព័ន្ធនឹងចំណូលសារពើពន្ធ និងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធផ្សេងទៀត។

ចំណូលដុល សំដៅដល់ចំណូលទាំងឡាយដែលមិនទាន់កាត់កងចំណាយណាមួយ នៅក្នុងសកម្មភាពអាជីវកម្ម ឬតាមការកំណត់ក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមានដទៃទៀត។

ប

បុព្វលាភ សំដៅដល់ចំណូលដែលអ្នកកាន់អាជ្ញាបណ្ណ ឬលិខិតអនុញ្ញាត ត្រូវបង់ជូនរដ្ឋតាមការកំណត់ដោយច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន និងត្រូវបានរក្សាទុកសម្រាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងគោលដៅរក្សានិរន្តរភាពបរិស្ថាន និងស្តារធម្មជាតិឡើងវិញ។

ភ

ភាគចំណែករបស់រដ្ឋ សំដៅដល់ចំណូលរបស់រដ្ឋដែលបានមកពីការបែងចែកតាមអត្រាពីផលនៃការចាត់ចែងទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ, ប្រតិបត្តិការអាជីវកម្មរវាងរដ្ឋនិងឯកជន, ផលបានពីសម្បទានទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ និងផលដទៃទៀតតាមការកំណត់ក្នុងលិខិតគតិយុត្តបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ឬលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តផ្សេងៗទៀត។

ភាគលាភ សំដៅដល់ចំណែកទឹកប្រាក់ដែលបានពីការបែងចែកប្រាក់ចំណេញរបស់សហគ្រាសសាធារណៈ និងក្រុមហ៊ុនចម្រុះដែលរដ្ឋមានភាគកម្មសាធារណៈជាចំនួនភាគតិច ដោយអនុលោមតាមច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន ព្រមទាំងលក្ខន្តិកៈនៃការបង្កើតក្រុមហ៊ុន។

ទ

ទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ សំដៅដល់ទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈរបស់រដ្ឋនិងរបស់នីតិបុគ្គលសាធារណៈដទៃទៀត ព្រមទាំងទ្រព្យសម្បត្តិឯកជនរបស់រដ្ឋនិងរបស់នីតិបុគ្គលសាធារណៈដទៃទៀត។ ទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈរបស់រដ្ឋនិងរបស់នីតិបុគ្គលសាធារណៈដទៃទៀត អាចហៅនិងសរសេរក្នុងទម្រង់ខ្លីបានជាទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈរបស់រដ្ឋ។ ទ្រព្យសម្បត្តិឯកជនរបស់រដ្ឋនិងរបស់នីតិបុគ្គលសាធារណៈដទៃទៀត អាចហៅនិងសរសេរក្នុងទម្រង់ខ្លីបានជាទ្រព្យសម្បត្តិឯកជនរបស់រដ្ឋ។

ល

លិខិតគតិយុត្តបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ឬលិខិតគតិយុត្ត សំដៅដល់កិច្ចសន្យា កិច្ចព្រមព្រៀង សៀវភៅបន្ទុក អាជ្ញាបណ្ណ លិខិតអនុញ្ញាត និងលិខិតគតិយុត្តផ្សេងទៀត ដែលមានកម្មវត្ថុបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ឬកំណត់អំពីកាតព្វកិច្ចហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ។

លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត សំដៅដល់ព្រះរាជក្រឹត្យ អនុក្រឹត្យ សេចក្តីសម្រេចរាជរដ្ឋាភិបាល សារាចររាជរដ្ឋាភិបាល ប្រកាសក្រសួង ស្ថាប័ន សេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងសារាចររបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន។

លោះលា សំដៅដល់ការលើកលែង ឬអត់អោន។

ស

សមមូលសាច់ប្រាក់ សំដៅដល់ទ្រព្យសកម្មដែលអាចបំប្លែងទៅជាសាច់ប្រាក់បានឆាប់រហ័ស។

សេវាសាធារណៈ សំដៅដល់រាល់សកម្មភាពទាំងឡាយ ដែលធ្វើឡើងដោយស្ថាប័នរដ្ឋ ឬភ្នាក់ងាររដ្ឋ ឬអាជ្ញាធរគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ទាំងអស់របស់រដ្ឋ ដែលបំពេញការងារតាមដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ឬធ្វើឡើងដោយផ្នែកឯកជន ឬសង្គមស៊ីវិលដែលទទួលបានសិទ្ធិនិងភារកិច្ចពីរដ្ឋ ដែលស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងត្រួតពិនិត្យរបស់រដ្ឋ ឬភ្នាក់ងាររដ្ឋក្នុងគោលដៅបម្រើផលប្រយោជន៍សាធារណៈ។

សម្បទានសេវាសាធារណៈ សំដៅដល់ការប្រគល់សិទ្ធិរបស់រដ្ឋ ទៅឱ្យបុគ្គលឯកជនក្នុងការផ្គត់ផ្គង់សេវាសាធារណៈដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោល ដើម្បីជាប្រយោជន៍សាធារណៈ តាមរយៈការសាងសង់គម្រោងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនានា ឬតាមរយៈការផ្តល់សិទ្ធិជូនបុគ្គលឯកជនលើការធ្វើអាជីវកម្មលើទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ឬលើសេវាសាធារណៈដែលពុំមែនជាសេវាអធិបតេយ្យរបស់រដ្ឋ។ សម្បទានសេវាសាធារណៈ ចែកចេញជាគម្រោងភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋនិងឯកជន និងសម្បទានគ្រប់គ្រងសេវាសាធារណៈ។

អ

អង្គភាពស្វ័យភាពហិរញ្ញវត្ថុ សំដៅដល់អង្គភាពស្វ័យភាពហិរញ្ញវត្ថុនៃនីតិបុគ្គលសាធារណៈ ដែលធ្វើអាជីវកម្មសេវាកម្ម មានលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្ម និងមិនស្ថិតក្រោមទម្រង់នៃសហគ្រាសសាធារណៈ ឬគ្រឹះស្ថានសាធារណៈរដ្ឋបាលដោយសារទំហំអាជីវកម្ម សេវាកម្ម ឬកម្រិតដើមទុន។

អតិរេកសាច់ប្រាក់ សំដៅដល់ខ្ទង់ចំណូលដែលនៅសល់ជាក់ស្តែង ក្រោយពេលដែលចំណូលគ្រប់ប្រភេទដែលទទួលបាន ដកចេញនូវចំណាយគ្រប់ប្រភេទដែលបានចំណាយរួច។

អសាធនភាព សំដៅដល់ភាពមិនអាចសងបំណុលទាំងអស់បាន តាមឥណប្រតិទាន។

ឥ

ឥណប្រតិទាន សំដៅដល់កាលបរិច្ឆេទតម្រូវឱ្យបង់ប្រាក់។